

یادداشت

خوش استقبال و بد بدرقه

سپهر خرمی

همیشه به این موضوع فکر می‌کردم که آخرین روز فوتبال علی دایی، مهدی مهدوی‌کیا، علی کریمی، سیدجلال حسینی، فرهاد مجیدی، کریم باقری و امید عالیشاه چطور رقم خواهد خورد. اما تنها تصویری که از آخرین روز فوتبال ستاره‌های فوتبال ایران به عنوان مسابقه خداحافظی در یاد داریم، دیدار تیم‌های ملی ایران و برزیل در کشور امارات در تاریخ ۱۵ مهرماه ۱۳۸۹ است که آن مسابقه به خاطر روابط سیاسی دو کشور بسته شد و کریم باقری فرصت پیدا کرد در آن دیدار به‌یادماندنی از مسابقات ملی خداحافظی کند. علی دایی در آخرین روز فوتبالتش به شکلی کاملا غریبانه و در ورزشگاه انقلاب کرج در ۷ خرداد ۱۳۸۶ از دنیای فوتبال برای همیشه خداحافظی کرد. تصور کنید آقای گل وقت دنیای فوتبال در ورزشگاهی ۱۲هزارنفری و بدون اعلام قبلی و مراسم خاصی کفش‌ها را آویخت. مهدی مهدوی‌کیا هم که بعد از نایب‌قهرمانی پرسپولیس در جام حذفی و شکست مقابل سپاهان به یکباره تصمیم گرفت برای همیشه کنار برود، چند سال طول کشید تا در روز دیدار جالب توجه پرسپولیس و میلان به میدان برود و دیدار نامدین خداحافظی برای او برگزار شود. سیدجلال حسینی که تا ۴۱سالگی یکی از ارکان موفقیت تیم ملی ایران و پرسپولیس بود نیز مسابقه نمادینی برای او برگزار نشد. برای فرهاد مجیدی هم همین اتفاق افتاد و تصاویر مشابهی از او و سایر ستاره‌های فوتبال ایران نقش بسته که با دور افتخار در زمین ورزشگاه آزادی از فوتبال کنار رفتند. اگر بحث سخت‌افزار بود، مثل بازسازی ورزشگاه آزادی که دیگر صحبت‌کردن درموردش بی‌احترامی به خردمان محسوب می‌شود، می‌گفتم دلایل غیرورزشی دارد یا به طور مثال علمش در کشور وجود ندارد و باید آن را کش بدهند تا از یادها برود. اما موضوع «احترام‌گذاشتن» به قدمت و تاریخ یک باشگاه و بازیکن موضوعی نیست که نیاز به یک ابزار فیزیکی داشته باشد. اکثر مدیران فوتبال ایران حتی اگر بخواهند هم نمی‌توانند ادای مدیر بادرایت و حاذق را دربیاورند. مدبری که بداند برای قدرانی از بازیکنی که ۱۳ فصل در پرسپولیس سوپ زده، جوانی‌اش را گذاشته، مصدومیت‌های شدید را تجربه کرده و البته مزد رحمتش را هم دریافت کرده، چطور رفتار کند. آخرین نمونه از رفتار بسیار زشت مدیران فوتبال در ایران برمی‌گردد به سه تلفنی که به کاپیتان پرسپولیس زدند و گفتند حق نداری به تمرین بیایی! مکالمه با عالیشاه طوری مطرح شد که انگار کاپیتان پرسپولیس قرار بود در زمین تمرین بحرانی درست کند یا چیزی بردارد که به شکلی دستوری او را از حضور در تمرین منع کردند! بازیکن تازه‌وارد پرسپولیس این رفتارها را می‌بیند و می‌گوید چرا باید برای باشگاهی که بعد از ۱۳ سال با اسطوره‌اش چنین رفتار می‌کند دلسوزی داشته باشیم یا طوری تلاش کنم که یک دهه پیراهن این تیم را بر تن کنم؟ وقتی قرار است در نهایت با فحش و تهمت من را بدرقه کنند؟ خوش‌استقبال و بدبدرقه بودن مختص امسال و سال پیش نیست. برای سیدجلال حسینی هم چنین اتفاقی رخ داد. وقتی زوره بازیکن در یک تیم ایرانی به پایان می‌رسد به‌جای قدردانی از زحماتش، او را طوری تخریب شخصیت می‌کنند که به بازیکن این‌طور القا می‌شود که تا زمانی که در اوج هستیم احترام داریم، یاد خاطره مشترک مجتبی جباری و مرتضی پورعلی‌گنجی افتادم که هر دو در زمین فوتبال دچار مصدومیت شدید فوتبالی شدند اما در ایام مصدومیت، مسئولین تیم ملی و باشگاه استقلال و پرسپولیس آنها را رها کردند تا دوره درمانشان سپری شود. جایگاه و ارزش انسان‌ها (بخوانید فوتبالیست‌های وطنی) متأسفانه بر اساس توانایی‌های حال حاضرشان تعریف می‌شود. چنین رفتار ناپخته‌ای را قیاس کنید با مصدومیت فوتبالیست‌های خارجی که بلااستثنا باشگاه‌های خارجی قرارداد بازیکن مصدوم را سریعاً تمدید می‌کنند تا با روحیه و فکر آزادتر و بدون نگرانی دوران نقاهت را پشت سر بگذارند. قهرمان زنده در ایران معنا ندارد، چون زمانی احترام برایات قائل می‌شوند که برای تیمت مفید باشی. روزهای خوش تو که پایان یافت، باید پاسخ‌گوی اتهامات سازمان‌یافته برخی کانال‌های تلگرامی باشی و بس.

شکست در جلب رضایت افکار عمومی، افزایش انتقادها از عملکرد کادر فنی و اختلاف‌نظرهایی که در هفته‌های اخیر در جلسات مدیریتی فدراسیون فوتبال شکل گرفته، باعث شده است بحث آینده نیمکت تیم ملی دوباره به یکی از مهم‌ترین سوزه‌های فوتبال ایران تبدیل شود. اگرچه مدیران فدراسیون همچنان به صورت رسمی از ادامه همکاری با امیر قلعه‌نویی حمایت می‌کنند، اما در پشت پرده برخی اعضای هیئت‌رئیس معتقدند تغییر سرمربی پیش از جام ملت‌های ۲۰۲۷ عربستان می‌تواند فرصت تازه‌ای برای بازسازی تیم ملی باشد. مصاحبه‌های اخیر اعضای کادر فنی، به‌ویژه صحبت‌های هومن افاضلی درباره موکول‌شدن تغییر نسل به بعد از جام ملت‌ها، این نگرانی را تشدید کرده که تیم ملی با همان ساختار و همان بازیکنان یا به مهم‌ترین تورنمنت قاره بگذارد. به همین دلیل، نام چند مربی ایرانی و خارجی از همین حالا در محافل رسانه‌ای و مدیریتی به عنوان گزینه‌های احتمالی جانشینی قلعه‌نویی مطرح شده است.

استراماچونی: گزینه‌ای با تجربه بین‌المللی و اعتقاد به جوان‌گرایی

در میان نام‌های مطرح‌شده، آندرهآ استراماچونی شاید جذاب‌ترین گزینه خارجی باشد. رسانه ایتالیایی توتواسپورت در گزارشی مدعی شد این سرمربی ایتالیایی یکی از گزینه‌های مورد توجه برای هدایت تیم ملی ایران در صورت ایجاد تغییر روی نیمکت است؛ خبری که هر چند از سوی فدراسیون تأیید نشد، اما دوباره نام سرمربی سابق استقلال را بر سر زبان‌ها انداخت. استراماچونی در دوران حضورش در استقلال نشان داد علاقه زیادی به فوتبال تهاجمی، مالکنانه و استفاده از بازیکنان جوان دارد. او برخلاف بسیاری از مربیان نتیجه‌گرا، هواره به بازیکنان کم‌سن‌وسال فرصت می‌دهد و اعتقاد دارد آینده هر تیمی از دل جوان‌گرایی ساخته می‌شود. همین ویژگی باعث شده بخشدن از کارشناسان معتقد باشند او می‌تواند پروژه تغییر نسل تیم ملی را سریع‌تر و با جسارت بیشتری اجرا کند. از سوی دیگر، آشنایی استراماچونی با فضای فوتبال ایران، شناخت او از برخی ملی‌پوشان و محبوبیتی که هنوز میان بخشی از هواداران استقلال دارد، می‌تواند فرایند حضورش در تیم ملی را ساده‌تر کند. البته مانع اصلی، مسائل مالی و همچنین تجربه نه‌چندان خوشایند پایان همکاری او با استقلال است؛ موضوعی که بدون تضمین‌های مالی، احتمال بازگشتش را دشوار خواهد کرد.

فرهاد مجیدی: زنوزی می‌تواند معادلات را تغییر دهد

نام فرهاد مجیدی نیز بار دیگر در میان گزینه‌های احتمالی تیم ملی شنیده می‌شود. مجیدی که طی سال‌های اخیر تجربه موفق قهرمانی دوین شکست با استقلال را در کارنامه خود ثبت کرده و سپس راهی فوتبال امارات شد، حالا هم‌زمان یکی از گزینه‌های هدایت تراکتور نیز محسوب می‌شود. نکته مهم اما نقش محمدرضا زنوزی است. مالک باشگاه تراکتور در ماه‌های اخیر ارتباط بسیار نزدیکی با مدیران فدراسیون فوتبال پیدا کرده و در بسیاری از تصمیمات کلان فوتبال ایران به عنوان یکی از افراد اثرگذار شناخته می‌شود. همین رابطه مناسب باعث شده برخی معتقد باشند اگر فدراسیون به جمع‌بندی برای تغییر سرمربی برسد، زنوزی می‌تواند نقش مهمی در ترغیب مجیدی برای قبول هدایت تیم ملی ایفا کند؛ حتی اگر هم‌زمان پروژه حضور او در تراکتور نیز زری میز باشد. مجیدی از نظر شخصیتی، انگیزه بالایی برای حضور در تیم ملی دارد و سبک فوتبال او مبتنی بر سرعت، پرس و انتقال‌های سریع است. او همچنین در استقلال نشان داد از اعتماد به بازیکنان جوان ابایی ندارد و می‌تواند نسلی تازه را وارد فوتبال ملی کند. با این حال، منتقدان او معتقدند تجربه بین‌المللی مجیدی هنوز محدود است و هدایت تیم ملی در جام ملت‌ها با مربیگری در سطح باشگاهی تفاوت‌های زیادی دارد. البته حضور مجیدی در تیم ملی منتقدین خودش را هم دارد، چراکه فرهاد مجیدی در آخرین تجربه مربیگری‌اش در

معمای نیمکت تیم ملی پیش از جام ملت‌های ۲۰۲۷ با حضور استراماچونی، مجیدی یا نکونام

عبور از قلعه

لیک امارات نتوانست تیمش را در لیگ برتر نگه دارد و به دسته پایین‌تر سقوط کرد و این موضوع نمی‌تواند برای مربی‌ای که قصد حضور روی نیمکت تیم ملی کشورش را دارد، کارنامه قابل قبولی محسوب شود.

نکونام: محبوب برخی ملی‌پوشان، اما با تردیدهای مدیریتی

جواد نکونام نیز همچنان یکی از نام‌های جدی در فهرست گزینه‌های داخلی محسوب می‌شود. کاپیتان سابق تیم ملی میان بسیاری از بازیکنان نسل‌های مختلف فوتبال ایران محبوبیت دارد و تعدادی از ملی‌پوشان قدیمی نیز اعتقاد دارند او از نظر فنی توانایی هدایت تیم ملی را دارد. با این حال، اتفاقاتی که در دوران حضور نکونام روی نیمکت استقلال رخ داد، باعث شده مدیران فدراسیون نسبت به انتخاب او با احتیاط بیشتری برخورد کنند. حاشیه‌های متعدد، اختلاف با مدیران باشگاه، تنش‌های رسانه‌ای و برخی چالش‌های رفتاری، این نگرانی را به وجود آورده که چنین فضایی در تیم ملی نیز تکرار شود. از نگاه برخی از اعضای هیئت‌رئیس، تیم ملی بیش از هر چیز به آرامش نیاز دارد و انتخاب سرمربی‌ای که احتمال ایجاد تنش‌های مدیریتی در مورد او مطرح باشد، ریسک بزرگی خواهد بود. به همین دلیل، اگرچه نکونام از نظر فنی شانس قابل توجهی دارد، اما در بخش مدیریتی و شخصیتی هنوز تردیدهایی درباره او وجود دارد. جواد نکونام اخلاق مشابهی با امیر قلعه‌نویی دارد و آن این است که شکست را به‌هیچ‌عنوان نمی‌پذیرد و زمین و زمان را به هم می‌دوزد تا در نهایت قبول کند تیمش به دلیل مشکلات فنی شکست خورده است. شاید باورکردنی نباشد اما بعد از گذشت سه سال هنوز نکونام می‌گوید تیمش به دلیل اشتباه داوری در دیدار پرسپولیس و مس رفتنجان قهرمانی را از دست داد اما این مسئله را به زبان نمی‌آورد که چرا استقلال مقابل نساچی به پیروزی نرسید تا سرنوشت قهرمانی در اختیار استقلال باشد.

چرا مخالفان قلعه‌نویی خواهان تغییر قبل از جام ملت‌ها هستند؟

مهم‌ترین استدلال مخالفان ادامه همکاری با امیر قلعه‌نویی، صرفاً نتایج فنی نیست. آنها معتقدند فرصت تغییر نسل در حال از دست رفتن است و تیم ملی نباید با ترکیبی یا به جام ملت‌ها بگذارد که بخش زیادی از آن را بازیکنان بالای ۳۰ سال تشکیل می‌دهند. این نگرانی پس از مصاحبه اخیر هومن افاضلی، دستیار امیر قلعه‌نویی، بیش از گذشته پررنگ شد. افاضلی در گفت‌وگویی تلویزیونی تأکید کرد برنامه اصلی کادر فنی برای تغییر نسل و جوان‌گرایی بعد از جام ملت‌های ۲۰۲۷ اجرا خواهد شد. همین جمله واکنش‌های فراوانی در میان کارشناسان و حتی برخی مدیران فوتبال ایجاد کرد. منتقدان می‌گویند اگر قرار است تغییر نسل پس از جام ملت‌ها انجام

شود، عملاً یک تورنمنت مهم دیگر نیز با همان ساختار فعلی از دست خواهد رفت. آنها اعتقاد دارند سرمربی جدید باید از همین امروز فرصت داشته باشد تا بازیکنان جوان را وارد چرخه تیم ملی کند. اردوها را بر اساس نیازهای آینده طراحی و با تیمی جوان‌تر راهی عربستان شود.

محبوبیت پابین: عامل مهم فشار بر فدراسیون

یکی دیگر از عواملی که احتمال تغییر روی نیمکت تیم ملی را افزایش داده، استقبال نه‌چندان مناسب افکار عمومی از ادامه حضور این کادر فنی است. در ماه‌های اخیر، فضای رسانه‌ای و شبکه‌های اجتماعی نشان داده بخش قابل توجهی از هواداران فوتبال از عملکرد تیم ملی و سبک بازی آن رضایت ندارند. همین موضوع باعث شده برخی اعضای هیئت‌رئیس فدراسیون فوتبال نیز نسبت به آینده همکاری با قلعه‌نویی دچار تردید شوند. آنها معتقدند تیم ملی علاوه بر کسب نتیجه، نیازمند بازگرداندن امید و اعتماد به هواداران است و اگر این شکاف میان تیم ملی و افکار عمومی عمیق‌تر شود، حتی موفقیت‌های احتمالی نیز نمی‌تواند فشارها را کاهش دهد. مصاحبه‌های امیر قلعه‌نویی علیه منتقدین، صحبت عجیب و زشت هومن افاضلی که به صورت علنی گفته بود همه مردم حق ندارند به صورت فنی در مورد نتایج تیم ملی نظر دهند و البته اظهارنظرهای مثلاً دانشگاهی سعید الهویی، همگی باعث شده اقبال عمومی تیم ملی فوتبال ایران نزد مردم به پایین‌ترین حد خود طی چند دهه اخیر رسیده باشد. البته در مقابل، گروه دیگری از مدیران فدراسیون همچنان از ادامه همکاری با قلعه‌نویی حمایت می‌کنند و اعتقاد دارند تغییر سرمربی در فاصله نسبتاً کوتاه تا جام ملت‌ها می‌تواند ریسک بزرگی باشد. آنها بر این باورند که هر مربی جدید برای پیاده‌سازی تفکراتش به زمان نیاز دارد و تغییرات ناگهانی ممکن است به ضرر تیم ملی تمام شود.

تصمیمی که آینده فوتبال ایران را مشخص می‌کند

در نهایت، نیمکت تیم ملی به یکی از مهم‌ترین پرونده‌های مدیریتی فوتبال ایران تبدیل شده است. اگر مخالفان ادامه همکاری با قلعه‌نویی بتوانند نظر اکثریت مدیران فدراسیون را جلب کنند، گزینه‌هایی مانند استراماچونی، فرهاد مجیدی و جواد نکونام بیش از دیگران شانس حضور روی نیمکت تیم ملی را خواهند داشت؛ هرکدام با نقاط قوت و ضعف خاص خود. اما اگر فدراسیون تصمیم بگیرد مسیر فعلی را ادامه دهد، امیر قلعه‌نویی با همان کادر فنی مامور آماده‌سازی تیم برای جام ملت‌های ۲۰۲۷ خواهد بود؛ تصمیمی که بدون تردید یکی از سرنوشت‌سازترین انتخاب‌های فوتبال ایران در سال‌های اخیر به شمار می‌رود و می‌تواند مسیر آینده تیم ملی را برای سال‌ها تحت تأثیر قرار دهد.

جدول ۵۳۷۵ :طراح: بیژن کورانی

		۹	۸	۳	۱
					۸
۳	۱		۵	۷	
	۱		۳		
۲	۳		۴	۸	۵
		۹			۲
	۲		۷	۴	۸
					۶
		۴	۸	۲	

			۸	۳	۴	۶
		۸			۴	
۵	۹	۲	۱	۸	۶	
			۵			۴
		۷	۹	۳	۴	۸
			۳		۹	
				۷	۸	
۱	۷		۸	۲		

سودوکو سخت ۴۳۷۱

زمان پیشنهادی: ۴۰ دقیقه

قانون‌های حل جدول سودوکو

۱- در هر سطر و ستون باید اعداد یک تا ۹ نوشته شود. بدیهی است که هیچ عددی نباید تکرار شود.

۲- در هر مربع ۳×۳ اعداد یک تا ۹ باید نوشته شود و در نتیجه هیچ عددی نباید تکرار شود.

سودوکو ساده ۴۳۷۱

زمان پیشنهادی: ۲۰ دقیقه

سودوکو Sudoku یک واژه ترکیبی ژاپنی به معنای عدد‌های بی‌تکرار است و امروزه به جدولی از اعداد سرگرمی رایج در نشریات کشورهای مختلف به چاپ می‌رسد.

حل سودوکو ۴۳۷۰

۶	۹	۷	۳	۴	۸	۲	۱	۵
۴	۵	۳	۲	۱	۷	۶	۸	۹
۲	۸	۱	۶	۹	۵	۳	۴	۷
۷	۱	۵	۸	۶	۴	۹	۳	۴
۳	۴	۶	۱	۷	۹	۸	۵	۲
۸	۲	۹	۴	۵	۳	۷	۶	۱
۱	۳	۴	۹	۲	۵	۶	۷	۸
۹	۷	۸	۵	۳	۱	۴	۲	۶
۵	۶	۲	۷	۸	۴	۱	۹	۳

۴	۵	۲	۹	۱	۸	۷	۶
۸	۱	۲	۶	۷	۴	۵	۹
۶	۷	۹	۸	۵	۴	۱	۳
۸	۳	۵	۶	۷	۹	۴	۱
۲	۴	۷	۱	۳	۹	۵	۶
۱	۹	۶	۵	۴	۸	۲	۳
۹	۱	۳	۷	۲	۵	۶	۸
۷	۲	۴	۹	۸	۶	۳	۱
۵	۶	۸	۴	۱	۳	۷	۹

حل جدول ۵۳۷۴

۱۵	۱۲	۱۳	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
د	ر	ی	ا	ب	ی	ا	ب	د	ی	ا	ب	ی	ا
۲	۵	۱	۴	۷	۶	۸	۳	۹	۲	۱	۵	۴	۳
۳	۱	۵	۴	۷	۶	۸	۳	۹	۲	۱	۵	۴	۳
۴	د	ر	ی	ا	ب	ی	ا	ب	د	ر	ی	ا	ب
۵	۱	۴	۷	۶	۸	۳	۹	۲	۱	۵	۴	۳	۲
۶	۵	۱	۴	۷	۶	۸	۳	۹	۲	۱	۵	۴	۳
۷	۱	۴	۷	۶	۸	۳	۹	۲	۱	۵	۴	۳	۲
۸	۱	۴	۷	۶	۸	۳	۹	۲	۱	۵	۴	۳	۲
۹	۱	۴	۷	۶	۸	۳	۹	۲	۱	۵	۴	۳	۲
۱۰	۱	۴	۷	۶	۸	۳	۹	۲	۱	۵	۴	۳	۲
۱۱	۱	۴	۷	۶	۸	۳	۹	۲	۱	۵	۴	۳	۲
۱۲	۱	۴	۷	۶	۸	۳	۹	۲	۱	۵	۴	۳	۲
۱۳	۱	۴	۷	۶	۸	۳	۹	۲	۱	۵	۴	۳	۲
۱۴	۱	۴	۷	۶	۸	۳	۹	۲	۱	۵	۴	۳	۲
۱۵	۱	۴	۷	۶	۸	۳	۹	۲	۱	۵	۴	۳	۲

فوتبال و فراتر از فوتبال

اینفانتینو

دست‌برداربول نیست

روزنامه‌تایمز گزارش داده است جانی اینفانتینو، رئیس فیفا، در صورت پیشبرد پیشنهاد خود برای ورود سرمایه‌گذاران خصوصی به جام جهانی، دستمزدی میلیونی دریافت می‌کرد. طبق اعلام این نشریه، طرح جنجالی نهاد حاکم بر فوتبال جهان به اینفانتینو اجازه می‌داد ده‌ها میلیون یورو به جیب بزند. به گفته منابع آگاه از این روند، قرار بود او پست مدیرعامل را بر عهده بگیرد و سالانه دستمزد پایه ۳۰ میلیون دلاری (حدود ۲۶ میلیون یورو) بدون احتساب پادشاه دریافت کند؛ رقمی بسیار بالاتر از ۴.۱ میلیون یورویی که در سال ۲۰۲۵ در سمت فعلی خود دریافت کرده بود. این پیشنهاد که «فوروارد اینترپرایز» نام داشت، قصد داشت سهام تجاری جام جهانی را به سرمایه‌گذاران خصوصی بفروشد؛ اقدامی که باعث شد چند فدراسیون عضو از جمله یوفا، تهدید به تحریم کامل این تورنمنت کنند. اینفانتینو در نهایت عقب‌نشینی کرد و واکنش یوفا فوری بود؛ آنها از این تصمیم استقبال کردند اما اعلام کردند دیگر به رهبر فیفا اعتماد ندارند؛ «ما نمی‌توانیم با طرح‌های مخفیانه، در بازه‌های زمانی فشرده و طراحی‌شده توسط افراد ناشناس که سود نامشخصی برای فوتبال دارد به مسیر خود ادامه دهیم. ما باید افراد مسئول را شناسایی کرده و آنها را پاسخ‌گو کنیم».

اولین مدال تاریخ اسلونی دروالیبال

اسلونی سرانجام نخستین مدال خود در لیگ ملت‌های والیبال مردان را به دست آورد. آنها در چهارمین حضور خود در دیدار رده‌بندی این رقابت‌ها، دیروز زاین را در چهار ست در نینگبو بیلسون چین شکست دادند و مدال برنز ۲۰۲۶ را از آن خود کردند. اسلونی یک موفقیت تاریخی را پس از پیروزی ۳ بر یک (۲۵-۲۲، ۲۵-۲۲، ۲۵-۲۲، ۲۵-۲۲) مقابل ژاپن جشن گرفت و مانع از کسب سومین مدال این تیم شد و برای نخستین بار، زاین را در جایگاه چهارم قرار داد. تیم ملی والیبال اسلونی نیز پس از سه عنوان چهارمی در سال‌های ۲۰۲۱، ۲۰۲۴ و ۲۰۲۵، سرانجام روی سکوی این رقابت‌ها ایستاد. روک موتیچ پس از پایان بازی به خبرنگار فدراسیون جهانی والیبال گفت: «دیروز من و هم‌تاقی‌ام، یان گوزارنیک، گفتیم ژاپن چند بازی آخر را از ما برده است و کار سختی داریم. من یک حس خاصی داشتم، چون ما واقعا در این لیگ ملت‌های والیبال کار دیوانه‌واری انجام دادیم. خیلی خوشحالم. این تیم لیاقتش را دارد. من به تین اورنات و آلن پاپیک گفتم آنها ۲۰ سال منتظر مدال بودند و بالاخره مدال به آنها رسید. ما بارها مقام چهارم را کسب کردیم و خیلی بدشانس بودیم. حالا ما خیلی خوشحالیم؛ این مدال برای ما مثل طلست. من همیشه می‌گویم فقط می‌خواهم یک تورنمنت را با برد به پایان برسانم و بالاخره این اتفاق افتاد. من واقعا به این تیم افتخار می‌کنم».